

"občasný Zpravodaj školy rapotické"

www.rapo-school.org

72 hodin

podzim - zima

ŠKOLNÍ ZVONEK

Podzim

a s ním školní rok 2014/15

jme, jak se říká, rozjeli pracovně. Nemyšleno jen tou prací školní - duševní, ale také prací tělesnou, fyzicky náročnou. Do podzimu jsme vstoupili naší účastí na celostátním projektu "72 hodin ...". Ten náš projekt jsme si tak jaksi pro sebe nazvali trochu legračně ...

Spojené smetáky s. r. o.

... aneb 72 hodin pro lidi a přírodu po celé ČR

a my jsme se přidali též. K více než dvaceti tisícům dobrovolníků tu i tam. Dva říjnové dny za přispění příznivého až krásného podzimního počasí a několika dobrovolníků z řad rodičů jsme zatočili s nepořádkem kolem naší školy, čili - udělali jsme pořádek. Důkladný!

Školní zvonek v barvě .. na www.rapo-school.org

Účastníme se také SOV

po celý školní rok 2014/15 osm disciplín testujících základní fyzické schopnosti dětí: Hluboký předklon, T - běh, Zkrácené sedy - lehy, Postoj čápa, Běh na 60 m, Běh na 500 m, Skok z místa, Hod basketbalovým míčem

Podzim v obrazech

Proces tvorby nezastižen, ale výsledek stojí za to. Listové koláže, kaštánkové zvířátka, ale i jiní tvorečkové a patvorečkové z těchto přírodnin ale i jiných vznikali pod rukama malých tvůrců přímo před objektivem fotoaparátu.

Rozpuštění
a vypuštění

... to spíš rozpustilý a splašený je každý jeden náš třeták. A jakmile jde o chemii či jinou vědu, pokusy - pak je doslova každý jedinec v nejbližším okolí v ohrožení života. Naštěstí jedlá sůl a cukr v malém množství nejsou životu nebezpečné látky a tak byly v rámci prvoučných bádání docela bezpečně rozpuštěny a vypuštěny. A kdo ví, třeba by šlo totéž provést i s třetáky. Tedy alespoň občas by to neškodilo.

Samohlásky o závod

Poslouchat pana učitele, to nel. Na blbinky, to je ale užije. Sedm chlapců - žáků - prvňáků - závodníků kroutilo zatáčky samohláskové závodní dráhy naprosto zbesilou rychlostí. Ani jedna havárka, ani jeden zadřený motor, samá čistá jízda (tím hci říct, že umí) od startu až do cíle. O bezpečnost borců závodníků, jak vidno, bylo také postaráno.

ccdeeeef

Mobilní planetárium

ne větší, než hodně malý dům. Jednou stranou do toho fučí vzduch, druhou se do toho leze, leží se tam na zádech a kouká do stropu. Teda - vlastně ... hele, kde je ten strop? Není tu! Místo něj je tam obloha ... a planety ... a cestovatel vesmírem ... a spousta povídání

Múzikus,

předvedl nám múzy kus. Ale pěkně svižný. Klasikou počínající a zpěvnými skladbami pro nás končící.

A my si zazpívali rádi.

zajímavých informací o tom, jak je vesmír složitý vzdálený prostor vůkol nás.

Letem světem, sem tam nějakým kontinentem ... Euroasie

Prosím, dole skutečně nejsou záběry z psychiatrické léčebny Dr. Chocholouška. To jenom dvouden s přespáním na téma Evropa a Ásie se tak trochu svezl v bláznění v duchu ... to jsem z toho Čířan, Maďar, ... a Japonec nakonec. Že se vyrábělo v duchu kontinentálním - asijské lampiónky štěstí, ikebana - květinová vazba, stojánky na voňavé tyčky, po evropsku se tak trochu runilo a ... a to je momentka horní, Mónilo a Lízilo, Mona Lisa se podařila rozhodně všem a hodně a protože to byla i přča, hlavně ten nadtý Mónin výstřih, byl to ohromný zdroj zábavy a smíchu. Nesmíme zapomenout na lahůdky z koutů obou světadílů. Díky moc za to, že si nikdo jídelními hůlkami nevypíchl oko.

A co bylo dál? Zábava ala pátý ročník.. Taneček, soutěže až do pozdního večera. Potom už jen hygiena a půlnoční uložení k spánku, které jakoby věstilo, že v pátek už toho moc školního neuděláme. A taky, že ne.

Používáme recyklovaný papír!

S úsměvem bezpečně do školy ...

a pochopitelně také ze školy, byť je to v Rapotících poměrně obtížné, zejména vzhledem k silnému provozu, ale také proto, že někteří řidiči si neuvědomují vážnost svého počínání a silnici považují za závodní dráhu. To je realita, která nás chodce nutí být opatrnější a ostražitější. Proto jsme přijali účast v projektu, který nás zase o kousek posunul v tomto počínání a pomoci nám s tím přijeli příslušníci policie z Jihlavy. A protože jsme byli posluchači a učedníky dobrými, byli jsme po zásluze odměněni ukázkou policejní techniky i věcně drobnými dárky.

Co bude příště? Kdo ví? Něco jistě. Tak třeba o tom, kdo nás letos opustí a kdo se nám naopak upsal ...

Pan „Č“ už měl seznam ...

a byl to dokonce zástupce nejvyššího Lucifera pan Belzebub s kompletním seznamem hříšníků a hříchů. Byl však toho dne, 5. prosince, ve velmi dobrém rozmaru a navíc ovlivněn laskavostí též přítomného zástupce protistrany pana Mikuláše a tudíž se žádná dramatická scéna neodehrávala ... ačkoliv, jak je ze snímku patrné, někteří tak docela klidně být nemohli.

Bil sem řadi ...

BELZEBUB.

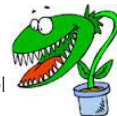
Cukroví a punč ...

a taky trochu toho tradičního vánočního - házení pantoflem (Denisa a Naty se do roka vdají), krájení jablíček (tady vše v pořádku, všichni budou zdraví), skořápkové lodičky, lité olovo ... a to vše proloženo zábavou - hrami a koledami. Takové příjemné pozdní dopoledne a odpoledne. A nakonec toho všeho dá-rečky. Asi tak nějak to má být na školní vánoční besídce.

„Vikina“ ještě nevečeřela

Ani být ve střehu ti nejspíš Nicku Cartere stačit nebude, protože já spolu s ostatními Krácmery mi nohsledy ti budeme stále v patách a ať ti komisař Ledvina i všichni muži zákona včetně samotného policejního ředitele budou nápomocni sebevíc, připravíme tě naší malé nenasytné květině jako druhý chod. O první se totiž postará pan Albín Boček, gymnasiální profesor rostlinopisu a živočichopisu toho času ve výslužbě, protože věž, že Vikina ještě nevečeřela ... ha ha ha ... Tak nějak to bylo v předvánočně laděných vystoupeních mladších žáků školy a dětí MŠ Sudice a divadelních kusech odehraných staršími žáky školy ve dnech 19. a 20. prosince na prknech školního pódia znamenajícího svět.

Jako sně hu-huláci ...

tak nějak jsme toho dne končili naše sněhové blbnutí, když jsme svá promrzlá tělesa křupavým sněhem dosunuli zpět do školy. Ometat nás koštětem nakonec ani nebylo třeba. Sníh byl tak přemrzlý, že z nás opadal na tři poskoky sám. Byl tak přemrzlý, že ani to sněhuláků stavění se moc nedařilo. No, trochu ano, ale blůhvíjaká sláva to fakt nebyla. Alespoň ty závody psích spřežení nám bezvadně vyšly a tak byly nakonec naše sněžné radovánky dokonalé. Zimě zdar a sněhu zvlášť.

Ať to sviští po kluzišti

Ano, na bruslení se nesmí zapomenout, to je taková naše letitá tradice ... dát učení na chvíli k ledu! A protože jezdit rovně nás moc nebaví, kroužili jsme opakovaně po ledové ploše náměšťského zimáku spolu s žáky březnickými. Akorát Gábina si stále stěžovala, že ji ten Renda pořád zahýbá. Nebo uhýbá?

